

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Mgr. P. Š.**, bytem T. 1465/90, B., zastoupený Tomášem Máchou, advokátní kancelář se sídlem Legerova 1830/44, 120 00 Praha 2 – Nové Město, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, P.O.Box 220, 761 90 Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2015, č. j. KUZL 8991/2015, sp. zn. KUSP-8991/2015/DOP/Ti,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 6. 2015, č. j. KUZL-8991/2015, sp. zn. KUSP-8991/2015/DOP/Ty bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 11. 12. 2014, č. j. HOL-24241/2014/DS/ZK (dále též „správní orgán I. stupně“), a to následovně:

- I. Slovní spojení: „s naměřenou hodnotou 0,49 promile alkoholu v čase 9:29 hodin“ se nahrazuje slovním spojením: „s výslednou střední hodnotou alkoholu 0,47 ‰ zjištěnou na základě dvou měření v 9:29 hod. v hodnotě 0,49 ‰, resp. v 9:34 hod. v hodnotě 0,46 ‰.“
- II. Slovní spojení „0,25 promile“ se nahrazuje slovním spojením: „0,23 ‰“.

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí správního orgánu v jeho zbytku potvrzuje, tj. zbylá část výroku o vině, výrok o sankci i výrok o náhradě nákladů spojených s projednáním přestupku zůstávají beze změny.

Žalobce proti citovanému rozhodnutí podal žalobu dne 8. 7. 2015 doplněnou dne 17. 8. 2015. Rozhodnutí žalovaného napadl v celém rozsahu a žádal jeho zrušení, neboť žalovaný překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo je zneužil, tím, že uvádí, že žalobce vědomě požil alkoholický nápoj nebo jinou látku obsahující alkohol. Představa žalovaného, že měl zákonodárce na mysli zákaz užití všech dostupných prostředků v rámci např. péče o ústní dutinu, apod., se jeví jako zcela absurdní, stejně tak je absurdní představa o tom, že orální sprej Stopangin vstříkem 2 – 3 dávek může způsobit ovlivnění nervové soustavy jedince do té míry, že lze hovořit o ovlivnění alkoholem nebo jinou látkou alkohol obsahující. Žalobce zdůraznil, že přípravek tohoto typu může ovlivnit a ovlivňuje pouze a jen naměřenou hodnotu odborného měření v případě, že není dodržen správný postup odborného měření za účelem zjištění, zda kontrolovaná osoba není pod vlivem alkoholu. Zmíněné prostředky stejně jako cigaretový dým pouze mohou zapříčinit nesprávnou výslednou hodnotu odborného měření, nikoli ovlivnění nervové soustavy jedince do té míry, o které žalovaný pojednává. O použití přístroje Dräger není pochyb, pochybnosti však zůstávají v dodržení správného postupu před a při provedení odborného měření. Poukázal na to, že povinností policisty je dbát, aby žádné osoby v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma a dále povinnost před provedením úkonu dotčenou osobu poučit. Nelze spravedlivě požadovat, že tyto osoby budou znát okolnosti a časové intervaly, jejichž nedodržení může mít za následek nesprávnou výslednou hodnotu odborného měření a v případě nedodržení postupu samotným policistou, bude na dotčených osobách, aby tento stav napravily.

Ze spisové dokumentace je zřejmé, že odborné měření bylo provedeno po jedné minutě od doby zastavení a je též zřejmé, že žalobce byl poučen pouze o právních důsledcích a o specifikaci protiprávního jednání. Interní akt řízení Policie ČR, Pokyn ředitele ŘSDP č.1/2010 uvádí, že při používání analyzátoru se policisté řídí návodem k obsluze, který je součástí každého zařízení. S tímto souvisí i příloha k metodice měření AAD – číslo 114-MP-C008-08, v níž je uvedeno, že testování osoby na konzumaci alkoholu je možné po uplynutí 15 minut od posledního požití alkoholu. Během doby testování daná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny. Tabákový nebo jiný kouř přítomný v dechu testované osoby může poškodit měřicí systém analyzátoru alkoholu v dechu a způsobit nepřesné měření, a proto je testování osoby možné až po uplynutí nejméně 3 minut od skončení kouření. Dále v souvislosti s rozsudkem NSS ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55 i rozsudkem ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009-66 (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz) měl být ve správním řízení proveden důkaz příslušnou metodikou a návodem k použití dechového přístroje. Takový návod musí být součástí správního spisu zejména tehdy, je-li sporné, jak mělo být při měření postupováno, nebo zda bylo skutečně postupováno tak, jak návod předepisuje. Vzhledem k tomu, že žalobce měl pochybnosti o tom, zda postup při odborném měření byl správný a objektivní, navrhoval za tím účelem

provedení důkazu svědeckou výpovědí jak zakročujících policistů, tak osob přítomných. Návrh žalobce však nebyl akceptován.

Žalobce namítl, že nelze bez dalšího uzavřít tak, aby byly naplněny základní zásady správního řízení, že reakce přístroje Dräger Alcotest 7510 na interferující látku byla bez důvodných pochybností vyloučena.

Žalovanému vytkl, že ve svých úvahách se opíral o formulace a poznatky z volně dostupných veřejných portálů, přičemž nikterak nehodnotil konkrétní okolnosti daného případu, nevycházel z podkladů rozhodnutí. Za tohoto stavu bylo rozhodnutí zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 29. 2. 2016 se neztotožnil s žalobními body, naopak byl toho názoru, že skutečný stav věci byl spolehlivě a přesně zjištěn. Poukázal na to, že námítka žalobce se nijak neliší od námitek odvolacích. K věci uvedl, že správně provedené orientační vyšetření dechovým analyzátozem je dle judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ve věci spisová značka 8 As 59/2010) postaveno na roveň lékařskému vyšetření a to konkrétně § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., proto požadavek na předkládání dalších důkazů ze strany žalobce není na místě. Žalovaný trval na tom, že ze spisového materiálu je zřejmé, že vyšetření zasahujícími policisty proběhlo korektním způsobem s dodržením požadovaného časového odstupu, když jednotlivé dechové zkoušky nevykazují rozdíl většího než 10 %. Bylo-li by nutno v takových případech ještě provádět lékařské vyšetření, pak by právní úprava obsažená v citovaném právním ustanovení byla zcela absurdní, nepoužitelná a vůbec proti smyslu a účelu novely citovaného zákona provedené zákonem č. 274/2008 Sb. I v důvodové zprávě k tomuto zákonu je uvedeno, že na základě požadavku nejenom Policie ČR byla v roce 2006 Českým metrologickým institutem zpracována odborná metrologická studie, která na základě objektivního vědeckého zkoumání dospěla k závěru, že pokud je použit kvalitní certifikovaný přístroj a samotné měření alkoholu v dechu je provedeno fundovaně, jedná se o relevantní metodu ověření způsobilosti osob k činnostem z hlediska ovlivnění alkoholem zcela srovnatelnou s analýzou vzorku odebrané krve.

Dále žalovaný připomněl, že žalobcovo údajné použití Stopanginu před silniční kontrolou nepůsobí věrohodně, a pokud by k tomu došlo, pak vycházejí z příbalového letáku, k tomuto léku je výslovně uvedeno, že se řidičům nedoporučuje řídit vozidlo do 30 minut po požití tohoto léku. V této souvislosti odkázal žalovaný i na judikaturu NSS, sice rozsudek ze dne 23. 9. 2011, č. j. 2 As 56/2011-83, jehož část citoval. Cílem informace v příbalovém letáku tohoto léku není vyloučení rizik falešného ovlivnění výsledku měření certifikovaným dechovým analyzátozem, ale skutečně vyloučení ovlivnění nervové soustavy požitým alkoholem.

Žalovaný na průkaznost pravdivosti a věrohodnosti jeho argumentace předložil soudu i vyšetřovací pokus, který učinil po podané žalobě, o němž pořídil videozáznamy, které soudu předložil k dispozici. Podstatou tohoto vyšetřovacího pokusu byla skutečnost, že podepsaná osoba se nechala testovat certifikovaným přístrojem Dräger Alcotest. Nejprve byla provedena ověřovací dechová zkouška, z níž vyplynulo, že tato osoba není pod vlivem alkoholu. Následně si nastříkal ústní sprej Stopangin do úst a bezprostředně poté v čase 10:09:12 vteřin vdechl do dechového analyzátoru. Výsledek ukázal 1,94 ‰. Po 5 minutách v čase 10:14:45 vteřin byl výsledek 0,10 ‰. Po dalších 5 minutách zkouška vykazovala negativní výsledek. Teprve poté bylo možno z přístroje vytisknout výsledkovou listinu všech zkoušek, do té doby

probíhalo vyšetření, které nebylo možno jakkoliv urychlit. Obdobně proběhlo i vyšetření, kdy kouř z cigarety byl kombinován s aplikací Stopanginu v čase 10:32:25 vteřin, kdy tato první zkouška ukázala hodnotu 0,55 ‰ a druhá dechová zkouška po 5 minutách již byla negativní. Dále bylo vyzkoušeno, že i dech osoby, která je dlouholetým kuřákem a umí zcela bez vědomého úsilí vtahovat kouř z cigarety do plic, bezprostředně po vyfouknutí kouře z cigarety vykazuje na přístroji Dräger nulovou hodnotu. Tímto pokusem se potvrdilo, že je zcela nemožné, aby alkohol v ústech nebo jiná tzv. křížně citlivá látka způsobil naměření dvou hodnot dechovým analyzátozem v rozmezí 5 minut s rozptylem nižším než rovným 10 %. Verze žalobce o tom, že aplikace ústního spreje s obsahem alkoholu v kombinaci s cigaretovým kouřem způsobil, že dechový analyzátor Dräger ukázal s 5minutovým rozestupem hodnoty 0,49 ‰ a 0,46 ‰, je tedy zcela mimo realitu.

Z výše uvedených důvodů navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 22. 6. 2014 sepsaného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Zlín, Územní odbor Kroměříž, Obvodní oddělení policie Holešov, č. j. KRPZ-70988/PŘ-2014-150811, v němž je popsán skutkový příběh, k němuž došlo dne 22. 6. 2014 v 9:28 hod. v obci Holešov na ulici Partyzánská, kde byl kontrolován řidič (žalobce), který řídil motorové vozidlo značky VW Passat, RZ: ... bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl již pod vlivem alkoholu. Byla u něj provedena dechová zkouška přístrojem Dräger Alcotest 7510 a naměřená hodnota 0,49 ‰ alkoholu v dechu v čase 09:29 hod., druhá dechová zkouška byla provedena v čase 09:34 hod., kterou byla naměřena hodnota 0,46 ‰ alkoholu v dechu. Řidič doznal požití většího množství alkoholu v nočních hodinách předešlý den před jízdou. Po provedené dechové zkoušce i poté, co byl poučen policistou o právních důvodech provedení úkonu, a šlo-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby také o jejich právech a povinnostech a dále po poučení o používání analyzátoru alkoholu v dechu, uvedl, že souhlasí s naměřenými hodnotami alkoholu v dechu, souhlasil, aby výsledky dechových zkoušek byly používány za důkaz, že uvedené vozidlo řídil po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Nežádal po poučení dle § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., provedení odběru krve. Toto prohlášení vlastnoručně podepsal. Dále ve spise se nachází úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 22. 6. 2014, z něhož mj. vyplývá, že žalobce přiznal požití osmi kusů 0,5 l jedenáctistupňového piva dne 21. 6. 2014 v době 15:00 hod. do dne 21. 6. 2014 22:30 hod. Zároveň ve spise jsou evidovány i záznamy o dechové zkoušce ze dne 22. 6. 2014, které byly provedeny s žalobcem. Evidován je i kalibrační protokol i ověřovací list 7051-OL-D0622-14 vystavený dne 16. 4. 2014 potvrzující, že analyzátor alkoholu v dechu Dräger typ Alcotest 7510 Standard je technicky způsobilým měřidlem s dobou platnosti do dne 16. 4. 2015. Ústní jednání o přestupku bylo nařízeno na den 19. 8. 2014, žalobce se včas řádně omluvil elektronickou formou, omluvu doložil lékařským potvrzením. Správní orgán tuto omluvu akceptoval, nařídil další ústní jednání dne 4. 11. 2014. Dne 5. 11. 2014 obdržel písemnou omluvu žalobce doplněnou kopií lékařské zprávy i v tomto případě omluvu akceptoval a předvolal žalobce na den 27. 11. 2014. K ústnímu jednání se žalobce nedostavil, přítomen byl jeho zmocněnec S. Š., který vyslovil nesouhlas s obviněním žalobce, namítl, že jmenovaný nebyl nikterak obeznámen s principem analyzátorů, dále navrhl provést další případné dokazování, např. svědeckou výpověď zakročujících policistů a přítomných svědků, neboť v oznámení o přestupku nebyly uvedeny veškeré skutečnosti tak, jak uvedl na místě dne 22. 6. 2014. Následně poté dne 11. 12. 2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným přestupku dle § 125c

odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Za uvedené jednání mu byla uložena pokuta ve výši 6.000 Kč a zákaz činnosti na dobu 6 měsíců spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Proti rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu bylo doplněno dne 30. 1. 2015. Žalovaný ve věci rozhodl dne 9. 6. 2015, toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

V projednávané věci bylo nařízeno jednání u zdejšího soudu dne 22. 5. 2017. Žalobce se k jednání nedostavil, neúčast byla omluvena jeho právním zástupcem. Žalobce souhlasil, aby věc byla projednána v jeho nepřítomnosti. Jeho zástupce odkázal na žalobním námítky rozvedené v doplnění žaloby ze dne 15. 8. 2015, především zdůraznil, že ve věci nebyl dodržen správný postup odborného měření za účelem, zda kontrolovaná osoba není pod vlivem alkoholu. Zároveň odkázal na návod k obsluze, jímž je povinen se řídit policista při používání analyzátoru, s nímž souvisí i příloha k metodice měření AAD-č.114-MP-C008-08, která v čl. 6 uvádí, že testování osoby je možné až po uplynutí nejméně 3 minut od skončení kouření, což v případě žalobce splněno nebylo. Setrval na zrušení napadeného rozhodnutí.

Právní zástupce žalovaného na podporu argumentace uvedené v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí a písemného vyjádření ze dne 29. 2. 2016 ponechal na zvážení soudu provedení důkazu videozáznamem o vyšetřovacích pokusech, kdy dne 10. 12. 2015 bylo testováno možné ovlivnění dechového analyzátoru alkoholem v ústech. Uvedl, že ve správních spisech se neevidují návody k obsluze ani citovaná metodika, nicméně žalobce byl před provedením úkonu (dechová zkouška) poučen policistou dle § 13 zákona č. 273/2008 Sb., ačkoliv měl možnost uplatnit námítky, neučinil tak. Zcela vyloučil možnost, že by si policisté nevšimli, že žalobce před dechovou zkouškou kouřil, navíc byla-li by to pravda, tuto skutečnost mohl napadnout již v oznámení o přestupku, což se nestalo. Sám přiznal, že před jízdou použil lék Stopangin, což nesmí, jak vyplývá i z rozsudku NSS ze dne 5. 9. 2016, č. j. 7 As 151-2016-23, v němž byla řešena obdobná otázka. Vzhledem k tomu, že shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje, vyplývá z nich přesvědčivý závěr, že žalobce spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně konstatuje, že v projednávané věci bylo správními orgány s dostatečnou mírou pravděpodobnosti prokázáno, že se žalobce dopustil jednání, jež posléze bylo kvalifikováno jako naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Těžiště

žalobcovy argumentace a jádrem sporné otázky, která byla soudu předložena, je posouzení, zda byl dodržen správný postup odborného měření za účelem zjištění, zda kontrolovaná osoba není pod vlivem alkoholu vzhledem ke skutečnostem předneseným žalobcem, dále zda byl řádně poučen před provedením odborného měření ze strany zakročujících policistů, zda mu byla dána možnost seznámit se s obsahem návodu k obsluze měřicího přístroje tak, aby mohl vyloučit zjištěné nesrovnalosti.

K tomuto soud uvádí následující:

Dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem. Podle § 125c odst. 1 písm. b) citovaného zákona fyzická osoba se dopustí-li přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo použití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Námitku, kterou žalobce zpochybnil objektivitu odborného měření dechovým analyzátozem, soud ve shodě se žalovaným nepovažoval za opodstatněnou, neboť přítomnost alkoholu v lidském organismu se zjišťuje pomocí elektronických analyzátorů alkoholu v dechu nebo laboratorním rozbořem vzorku krve nebo moči odebraném ve zdravotnickém zařízení. Dnem 1. 1. 2009 nabyl účinnosti zákon č. 274/2008 Sb., jímž byl novelizován zákon č. 379/2005 Sb. V § 16 odst. 1 citovaného zákona je zakotveno, že osoba, která vykonává činnosti, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním.

Podle § 16 odst. 2 citovaného zákona orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnost podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava zakotvuje dva způsoby vyšetření zjišťujících obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. Změna tzv. tabákového zákona přinesla oproti původní právní úpravě tu zásadní změnu, že zákonodárce přiznal vyšší míru přesvědčivosti důkazu o ovlivnění alkoholem získanému dechovou zkouškou provedenou za pomoci některého z analyzátorů alkoholu v dechu schváleným českým metrologickým institutem ve smyslu § 3 odst. 3, § 6, resp. § 7 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o metrologii“). Zvláštním právním předpisem, jak uvedeno v § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., je míněn právě zákon

o metrologii, resp. vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů.

Z oznámení o přestupku jednoznačně vyplývá, že žalobce byl policisty poučen o tom, že pokud požádá o odběr krve, musí být tato metoda realizována (§ 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb.). Žalobce výslovně uvedl a vlastnoručním podpisem stvrdil, že odběr krve nežadá. Z uvedeného oznámení přestupku jasně vyplývá, že žalobce souhlasil s naměřenými hodnotami alkoholu v dechu, souhlasil, aby výsledky dechových zkoušek byly používány za důkaz, že uvedené vozidlo řídil po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Pokud se týká naměřených hodnot, tyto byly zjištěny v 9:29 hod. (první dechová zkouška) soupravou Dräger, která byla pozitivní s výsledkem 0,49 promile alkoholu v dechu, v 9:34 hod. (druhá dechová zkouška) s výsledkem 0,46 promile alkoholu v dechu. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů bylo zjištěno, že řidič doznal požití většího množství alkoholu dne 21. 6. 2014 v době od 15:00 do 22:30 hod., konkrétně se jednalo o 8x 0,5 l jedenáctistupňového piva. Pokud tedy žalobce tvrdil, že požil alkoholický nápoj a následujícího dne v ranních hodinách řídil předmětné vozidlo, tzn., že se u něho ještě stále jednalo o zbytkový alkohol, pak jednoznačně se jedná o porušení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a tím pádem i naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Ze správního spisu je zřejmé, že hlídka Policie ČR dodržela požadovaný časový odstup, když jednotlivé dechové zkoušky nevykazují rozdíl větší než 10%.

Verze žalobce, že před započatím jízdy pociťoval žaludeční nevolnost – říhání a bolest v krku, proto užil přípravek Stopangin, stejně tak, že během jízdy při řízení vozidla také kouřil, kouřil i bezprostředně před zkouškou, se jevila soudu lichou, jednalo se spíše o spekulativně vykonstruované tvrzení s cílem oslabit relevantnost provedené dechové zkoušky. Nevěrohodnost jeho tvrzení je podpořena i rozsudkem NSS ze dne 23. 9. 2011, č. j. 2 As 56/2011-83, v němž je uvedeno, že pokud si obviněný aplikoval ústní sprej Stopangin sám, lze u něj přesto dovodit zavinění z nedbalosti, které k odpovědnosti za přestupek, který je mu kladen za vinu, postačuje. Dále z uvedeného rozsudku vyplývá, že i v hypotetickém případě, že se alkohol do těla stěžovatele dostal prostřednictvím léků, měl stěžovatel vzhledem k okolnostem vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Je ovšem potřebné uvést, že toto platí skutečně pouze hypoteticky, neboť koncentrovaný alkohol v ústní dutině může ovlivnit měřenou hodnotu alkoholu v dechu jen po velmi krátkou dobu několika málo minut. Konečně i to, že stěžovatel neuvedl požití léků policistům poté, co mu byla v dechu zjištěna hladina alkoholu, značně zpochybňuje věrohodnost jeho pozdějších výpovědí. Teoreticky, i kdyby žalobce užil Stopangin, nemůže oslabit jeho odpovědnost za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť postačí pouhé požití alkoholického nápoje před jízdou, což žalobce nepopřel.

Vzhledem k tomu, že se žalobce k požití alkoholu doznal, a s výsledky dechových zkoušek souhlasil, navíc podpisem ztvrdil, že byl před dechovou zkouškou poučen policistou o právních důvodech takového úkonu a o dalších svých právech a povinnostech v souvislosti s kontrolou, je zcela mimo pochybnost, že se dopustil popisovaného protiprávního jednání.

Namítá-li žalobce, že součástí spisového materiálu nebyl pracovní postup pro měření alkoholu dechovým analyzátozem č. 114-MP-C008-08, pak soud odkazuje na rozsudek NSS

ze dne 11. 7. 2013, č. j. 7 As 170/2012, který uvádí, že „*takový návod musí být součástí správního spisu zejména tehdy, je-li sporné, jak mělo být při měření postupováno nebo zda bylo skutečně postupováno tak, jak návod předepisuje. Ve sporu o věrohodnost měření si správní orgán a následně případně i soud musí ujasnit jednak, zda je obsah metodiky správný, tzn., zda metodika obsahuje takové pokyny, které při jejich dodržení povedou k věrohodnému výsledku měření a jednak, zda podle metodiky bylo v konkrétním případě postupováno.*“ Transformací právního názoru NSS na projednávanou věc je třeba zdůraznit, že v řízení před správním orgánem I. stupně k žádnému sporu nedošlo, tzn. ke sporu, který by se týkal toho, jak mělo být při měření postupováno nebo zda bylo skutečně postupováno tak, jak návod předepisuje, jelikož tyto námitky žalobce nevznese, následně je uplatnil teprve v doplnění odvolání. Způsob, jakým bylo pracovně postupováno pro měření alkoholu dechovým analyzátozem, byl podrobně uveden v odůvodnění správního rozhodnutí I. stupně. Z těchto důvodů proto žalobní námitka nebyla shledána důvodnou.

Vytýká-li žalobce žalovanému neprovedení důkazu technickou dokumentací k měřicímu zařízení, k tomu soud uvádí následující:

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány dospěly k závěru, že skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu, přičemž v rámci dokazování provedeného ve správním řízení bylo přesvědčivým způsobem prokázáno spáchání přestupku žalobcem. Žalovaný vycházel z toho, že při řízení motorových vozidel v České republice platí nulová tolerance alkoholu v krvi; rozhodující pro posouzení, zda došlo k naplnění přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu je skutečnost, že u řidiče byla zjištěna určitá hladina alkoholu v krvi vyšší než nulová a nikoliv to, zda tato hladina způsobuje jeho ovlivnění alkoholem; správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce o provedení orientačního vyšetření analyzátozem alkoholu v krvi, který splňoval podmínky povinného ověřování měřidla. Podle úředního záznamu ze dne 22. 6. 2014 byla zkouška dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 Standart provedena dne 22. 6. 2014 v čase 09:29 hod. s výsledkem 0,49 promile alkoholu v dechu a opakovaně v čase 09:34 hod. s výsledkem 0,46 promile alkoholu v dechu. Tyto hodnoty žalobce při sepisu oznámení o přestupku nerozporoval lze je proto považovat za nevyvrácené a jsou samy o sobě způsobilé k učinění závěru, že dne 22. 6. 2014 v 9:28 hod. řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Součástí správního spisu je ověřovací list č. 7051-OL-D0622-14 analyzátoru alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest, z něhož je zřejmé, že ověření bylo provedeno dne 15. 4. 2014, doba platnosti ověření končila dnem 16. 4. 2015. Měření alkoholu v dechu žalobce bylo provedeno v souladu s metodikou měření alkoholu v dechu Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08, podle které je nutné při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrazí číselná hodnota větší než 0,00) měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí 5 minut. Aby bylo možné výsledek brát jako akceptovatelný, nesmí mezi výsledky obou měření být rozdíl větší než 10%. Významem metodiky měření se již NSS zabýval v rozsudku ze dne 11. 7. 2013, č. j. 7 As 170/2012-24 v němž uvedl: „*Metodiku sice není možno samu o sobě považovat za právně závazný pokyn pro postup policisty, nicméně má pro posouzení věrohodnosti měření velký význam. Metodika má zohlednit všechny relevantní vlastnosti měřicího přístroje (zejména jeho technické parametry, fyzikální principy, na základě nichž funguje, aj.) včetně předem předvídatelné nestandardní situace měření. S ohledem na to vše má dát uživateli měřicího přístroje takové pokyny k jeho používání, které povedou při jejich dodržení ke spolehlivým výsledkům měření. Metodika má tedy zajistit, že postupuje-li policista podle ní, může být výsledek měření považován za*

věrohodný.“ Z výše uvedeného vyplývá, že i kdyby žalovaný důkaz technickou dokumentací k měřicímu zařízení provedl, nemohla by zjištění z tohoto důkazního prostředku učiněná vést k závěru o nesprávnosti provedeného měření. Policie postupovala v souladu s metodikou měření, měření opakovala po uplynutí 5 minut od první pozitivní zkoušky, rozdíl mezi měřeními nebyl větší než 10 % a k měření použila k tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu. Výsledek měření lze proto považovat za věrohodný a důkaz technickou dokumentací k měřicímu zařízení by proto byl nadbytečný.

Nebyl-li ve správním řízení proveden důkaz svědeckými výpověďmi policistů, naskytá se otázka, do jaké míry jejich výpověď by byla přínosná pro věc samou. Rovněž i výslech svědkyně K. Š. se jevil nadbytečným, neboť jmenovaná potvrdila-li by, že žalobce použil sprej Stopangin, případně při řízení vozidla kouřil, by naopak vyzněla v neprospěch jmenovaného a utvrdila by jej v nepatřičnosti jeho jednání, jestliže by nerespektoval doporučení poskytnuté při použití ústního spreje pro řidiče při provozu na pozemních komunikacích. V případě eventuálního kouření je zcela mimo pochybnost, že by policisté, viděli-li by, že před nimi odhazuje cigaretu, realizovali dechovou zkoušku. Žalobcovo tvrzení o použití Stopanginu i eventuálním kouření je oslabeno i výpovědí jeho samotného, neboť byla-li by tato skutečnost známa od počátku, kdy mu byla naměřena pozitivní hladina alkoholu, pak tuto zásadní skutečnost ve vlastním zájmu by musel a měl uvést bezprostředně a nikoliv až v rámci odvolacích námitek.

Pokud se týká důkazu dodatečně předloženého žalovaným sice DVD s videozáznamy o vyšetřovacích pokusech, soud uvedený důkaz neprovedl, neboť vyšetřovací pokus byl vyhodnocen jako jednostranný právní úkon, při němž nebyla dána možnost druhé straně, tj. žalobci, aby byl při jeho realizaci přítomen. Tím je dáno i snížení stupně objektivity tohoto důkazu.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu soud uzavírá, že rozhodující správní subjekty učinily v projednávané věci správné právní úvahy k právnímu a skutkovému pochybení nedošlo, proto žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 22. května 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová